

AUTORITÀ PER LE COMUNICAZIONI
GARANZIE NELLE COMUNICAZIONI
FÖR

BESLUT NR 298/23/CONS

FÖRORDNING OM GENOMFÖRANDE AV ARTIKEL 41.9 I LAGSTIFTNINGSDEKRET NR 208 AV DEN 8 NOVEMBER 2021 OM PROGRAM, ANVÄNDARGENERERADE VIDEOR ELLER AUDIOVISUELL KOMMERSIELL KOMMUNIKATION SOM RIKTAR SIG TILL DEN ITALIENSKA ALLMÄNHETEN OCH SOM FÖRMEDLAS AV EN VIDEODELNINGSPLATTFORM VARS LEVERANTÖR ÄR ETABLERAD I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

MYNDIGHETEN

VID rådets sammanträde den 22 november 2023,

MED BEAKTANDE AV lag nr 481 av den 14 november 1995 om *regler för konkurrens och reglering inom sektorn för allmännyttiga tjänster. Inrättande av tillsynsmyndigheter för allmännyttiga tjänster*,

MED BEAKTANDE AV lag nr 249 av den 31 juli 1997 om *inrättande av tillsynsmyndigheten för kommunikation och om fastställande av regler för telekommunikation och radiotelevisionssystem*,

MED BEAKTANDE AV Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (nedan kallat även *direktivet om elektronisk handel* eller *EG-direktivet*),

MED BEAKTANDE AV lagstiftningsdekret nr 70 av den 9 april 2003 om *genomförandet av direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden, särskilt artiklarna 5.2, 5.3 och 5.4 därav*,

MED BEAKTANDE AV Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av 14 november 2018 om *ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster)*, mot bakgrund av *ändrade marknadsförhållanden* (nedan kallat även *AVMS-direktivet*),

MED BEAKTANDE AV särskilt skäl 10 i direktiv (EU) 2018/1808, enligt vilket *"I enlighet med rättspraxis från Europeiska unionens domstol (nedan kallad domstolen) är det möjligt att begränsa den frihet att tillhandahålla tjänster som garanteras i fördraget av tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom att uppnå en hög*

konsumentskyddsnivå, förutsatt att sådana begränsningar är motiverade, proportionella och nödvändiga. Därför bör en medlemsstat kunna vidta vissa åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av nationella konsumentskyddsregler som inte omfattas av de områden som samordnas genom direktiv 2010/13/EU. Åtgärder som en medlemsstat vidtar för att förstärka sitt nationella regelverk för konsumentskydd, inbegripet när det gäller spelreklam, behöver vara motiverade, stå i proportion till det eftersträlvade målet och vara nödvändiga enligt vad som krävs enligt domstolens rättspraxis. Under alla omständigheter får en mottagande medlemsstat inte vidta några åtgärder som skulle förhindra återutsändning inom dess territorium av tv-sändningar som kommer från en annan medlemsstat.”,

MED BEAKTANDE AV Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster, nedan kallad även DSA), och särskilt artiklarna 4, 5, 6, 8, 9, 10 och 85 därav,

MED BEAKTANDE AV det bilaterala samarbetsavtalet mellan Europeiska kommissionen och tillsynsmyndigheten för kommunikation om tillämpningen av förordningen om digitala tjänster, undertecknad den 30 oktober 2023,

MED BEAKTANDE AV lagdekret nr 123 av den 15 september 2023 om brådskande åtgärder för att bekämpa ungdomsproblem, utbildningsfattigdom och ungdomsbrottslighet samt för minderårigas säkerhet i den digitala världen omvandlat, med ändringar, genom lag nr 159 av den 15 november 2023, särskilt artikel 15 utnämning av samordnaren för digitala tjänster i samband med genomförandet av förordning (EU) 2022/2065 om digitala tjänster,

MED SÄRSKILD NOTERING AV att det enligt artikel 15.1 i ovannämnda lagbestämmelse för att säkerställa ändamålsenligheten i rättigheterna och ändamålsenligheten i de skyldigheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster samt tillhörande övervakning och uppnående av de avsedda målen, inbegripet när det gäller skydd av minderåriga mot pornografiskt innehåll som är tillgängligt online, samt annat olagligt eller på annat sätt förbjudet innehåll, som förmedlas av onlineplattformar eller andra förmedlande tjänsteleverantörer, och för att bidra till definitionen av en säker digital miljö, ska kommunikationstillsynsmyndigheten utses till samordnare för digitala tjänster, i den mening som avses i artikel 49.2 i förordning (EU) 2022/2065.”,

MED BEAKTANDE AV förordning (EU) 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen), särskilt artikel 29 därav,

MED BEAKTANDE AV Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (kodifiering), särskilt artikel 5 därav,

MED BEAKTANDE AV lagstiftningsdekret nr 208 av den 8 november 2021 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster), mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (nedan kallad TUSMA eller konsoliderad lag), och särskilt artiklarna:

- 3, punkt 1, led c), i vilken videodelningsplattformstjänst definieras som ”en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där tjänsten, en särskiljbar del av tjänsten eller en väsentlig funktion i tjänsten har som huvudsakligt syfte att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla allmänheten program, användargenererade videor, eller bådadera, för vilka leverantören av videodelningsplattformen saknar redaktionellt ansvar, via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/21/EG, och där det är leverantören av videodelningsplattformen som bestämmer hur de ska organiseras, inbegripet genom automatiserade metoder eller algoritmer, i synnerhet genom presentation, taggning och sekvensering.”,

- 4.1, i den konsoliderade lagen, där det fastställs att ”1. Grundläggande principer för systemet för audiovisuella medietjänster, radiosändningar och videodelningsplattformstjänster är garantier för frihet och mångfald i utsändningsmedier, skydd av varje individs yttrandefrihet, inbegripet åsikt frihet och frihet att ta emot eller förmedla information eller idéer utan begränsningar, med respekt för den mänskliga värdigheten, principen om icke-diskriminering och kampen mot hatretorik, objektivitet, fullständighet, trogenhet och opartiskhet i informationen. skydd av upphovsrätt och immateriella rättigheter, öppenhet för olika politiska, sociala, kulturella och religiösa åsikter och tendenser samt skydd av etnisk mångfald och kulturellt, konstnärligt och miljömässigt arv på nationell och lokal nivå, med respekt för friheter och rättigheter, särskilt personens värdighet och skyddet av personuppgifter, främjande och skydd av välbefinnande, hälsa och harmonisk fysisk, mental och moralisk utveckling för barnet, garanterad genom konstitutionen, EU-rätten, internationella regler i italiensk rätt och i statlig och regional lagstiftning.”,

- 9.1, enligt vilken ”Myndigheten, vid utövandet av de uppgifter som den anförtrotts enligt lag, säkerställer att personens grundläggande rättigheter på kommunikationsområdet respekteras, inbegripet genom audiovisuella medietjänster eller radiomedietjänster. Myndigheten ska utöva sina befogenheter opartiskt och

öppet och i enlighet med målen i direktiv (EU) 2018/1808, särskilt när det gäller mediepluralism, kulturell och språklig mångfald, konsumentskydd, tillgänglighet, icke-diskriminering, en väl fungerande inre marknad och främjande av rättvis konkurrens.”,

- 9.2, enligt vilken ”myndigheten, på området audiovisuella medie- och radiotjänster och videodelningsplattformar, ska utöva de befogenheter som föreskrivs i bestämmelserna i denna konsoliderade lag, liksom de som redan har tilldelats genom andra gällande regler, även om de inte ingår i den konsoliderade lagen, särskilt de befogenheter som avses i lagarna nr 223 av den 6 augusti 1990, nr 481 av den 14 november 1995 och nr 249 av den 31 juli 1997”,

- 41.7, enligt vilken ”utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14–17 i lagstiftningsdekret nr 70 av den 9 april 2003, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i föregående punkter, får den fria rörligheten för program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en videodelningsplattform vars leverantör är etablerad i en annan medlemsstat och som riktar sig till den italienska allmänheten begränsas genom beslut av myndigheten i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.2, 5.3 och 5.4 i lagstiftningsdekret nr 70 från 2003, för följande ändamål: a) skydd av minderåriga mot innehåll som kan ha en negativ inverkan på deras fysiska, psykiska eller moraliska utveckling i enlighet med artikel 38.1, b) kampen mot uppvigling till rasistiskt, sexuellt, religiöst eller etniskt hat och mot kränkning av den mänskliga värdigheten, c) skyddet av konsumenter, inklusive investerare, i enlighet med denna konsoliderade lag”,

- 41.8, enligt vilken ”[I] syfte att fastställa huruvida ett program, en användargenererad video eller en audiovisuell kommersiell kommunikation riktar sig till den italienska allmänheten, kriterier såsom exempelvis det språk som används, deltagandet av ett betydande antal kontakter på det italienska territoriet eller uppnåendet av intäkter i Italien”,

MED BEAKTANDE AV artikel 21 (icke-diskriminering) i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna från 2000, särskilt punkt 1, enligt vilken ”All diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning ska vara förbjuden”,

MED BEAKTANDE AV artikel 22 (kulturell, religiös och språklig mångfald) i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna från 2000 enligt vilken ”Unionen ska respektera den kulturella, religiösa och språkliga mångfalden.”,

MED BEAKTANDE AV artikel 3 i konstitutionen enligt vilken *"Alla medborgare har samma sociala värdighet och är lika inför lagen, oavsett kön, ras, språk, religion, politiska åsikter, personliga och sociala villkor. Det är Republikens plikt att undanröja hinder av ekonomisk och social karaktär som, genom att effektivt begränsa medborgarnas frihet och jämlikhet, hindrar den mänskliga personens fulla utveckling och ett effektivt deltagande av alla arbetstagare i landets politiska, ekonomiska och sociala organisation"*,

MED BEAKTANDE AV Europeiska unionens råds rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen och av direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF,

MED BEAKTANDE AV ECRI:s allmänna policyrekommendation nr 15 (Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans i Europarådet) om bekämpande av hatretorik som antogs den 8 december 2015 och som uppmuntrar staterna att vidta konkreta åtgärder för att se till att alla former av etnisk diskriminering motverkas och elimineras, i överensstämmelse med internationell rätt till skydd av de mänskliga rättigheterna,

MED BEAKTANDE AV Rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen,

MED BEAKTANDE AV uppförandekoden för att bekämpa olagliga former av hatpropaganda på nätet, som undertecknades av Europeiska kommissionen den 31 maj 2016,

MED BEAKTANDE AV meddelandet från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska regionkommittén COM (2017) 555 *"Hantering av olagligt innehåll online. Mot ett ökat ansvar för onlineplattformar"*,

MED BEAKTANDE AV *"självregleringskoden för medier och minderåriga"*, godkänd av kommissionen för inrättandet av sändningssystemet den 5 november 2002 och undertecknad av programföretagen och signatärföreningarna den 29 november 2002,

MED BEAKTANDE AV beslut nr 165/06/CSP av den 22 november 2006 om *riktlinjer om respekt för personens grundläggande rättigheter, den personliga värdigheten och den korrekta fysiska, mentala och moraliska utvecklingen för minderåriga i underhållningsprogram*,

MED BEAKTANDE AV beslut nr 23/07/CSP av den 22 februari 2007 med titeln *riktlinjer om respekt för personens grundläggande rättigheter och om förbud mot sändningar som innehåller pornografiska scener,*

MED BEAKTANDE AV beslut 51/13/CSP av den 3 maj 2013 om en *förordning om tekniska åtgärder som ska vidtas för att förhindra att minderåriga ser och lyssnar på sändningar som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster på beställning och som allvarligt kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling enligt artikel 34 i lagdekret nr 177 av den 31 juli 2005, ändrat och kompletterat genom i synnerhet lagdekret nr 44 av den 15 mars 2010, ändrat genom lagdekret nr 120 av den 28 juni 2012,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 157/19/CONS om antagande av *förordningen om fastställande av bestämmelser om respekt för människans värdighet och principen om icke-diskriminering och bekämpning av hatretorik,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 37/23/CONS av den 22 februari 2023 om *förordningen om skydd av personens grundläggande rättigheter i enlighet med artikel 30 i lagstiftningsdekret nr 208 av den 8 november 2021 (konsoliderad lag om audiovisuella medietjänster),*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 194/23/CONS av den 26 juli 2023 om *ändring av regelverket för tvistlösningsförfaranden mellan användare och leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster eller leverantörer av audiovisuella medietjänster och för genomförandet av artikel 42.9 i TUSMA med avseende på videodelningsplattformar,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 224/23/CONS av den 27 september 2023 om *ändring av beslut nr 666/08/CONS om förordningen om organisation och underhåll av registret över kommunikationsoperatörer, som syftar till att upprätta en förteckning över leverantörer av medietjänster under italiensk jurisdiktion, samt förlängning av tidsfristen för avslutande av det förfarande som avses i artikel 1.5 i beslut nr 105/23/CONS för den del som rör registrering i registret över kommunikationsoperatörer av posttjänstleverantörer, inbegripet pakettjänstleverantörer”,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 223/12/CONS av den 27 april 2012 om *antagandet av en ny förordning om kommunikationstillsynsmyndighetens organisation och funktion, senast ändrat genom beslut nr 434/22/CONS,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 107/19/CONS av den 5 april 2019 om *förordningen om samrådsförfaranden i förfaranden som omfattas av myndighetens behörighet,*

MED BEAKTANDE AV beslut nr 410/14/CONS av den 29 juli 2014 om förfaranderegler för administrativa böter och åtaganden, senast ändrat genom beslut nr 437/22/CONS,

MED BEAKTANDE AV beslut nr 76/23/CONS av den 16 mars 2023 om inledandet av det offentliga samrådet om utkastet till förordning om genomförande av artikel 41.9 i lagstiftningsdekret nr 208 av den 8 november 2021 om program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som riktar sig till den italienska allmänheten och förmedlas av en videodelningsplattform vars leverantör är etablerad i en annan medlemsstat,

MED SÄRSKILD NOTERING AV att skälen 45–48 i e-handelsdirektivet klargör följande:

”(45) De begränsningar av tjänstelevererande mellanhänders ansvar som fastställs i detta direktiv påverkar inte möjligheten av olika förelägganden. Sådana förelägganden kan särskilt bestå av avgöranden från domstolar eller administrativa myndigheter som kräver att alla överträdelser skall upphöra eller förhindras, inbegripet att olaglig information avlägsnas eller görs oåtkomlig.

(46) För att kunna utnyttja ansvarsbegränsning måste leverantören av en informationssamhällstjänst som består av lagring av information, så snart han har fått kännedom eller blivit medveten om olaglig verksamhet, skyndsamt vidta åtgärder för att avlägsna den berörda informationen eller göra den oåtkomlig. Informationen måste avlägsnas eller göras oåtkomlig med beaktande av principen om yttrandefrihet och av förfaranden etablerade på nationell nivå för detta ändamål. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att fastställa särskilda krav som måste uppfyllas skyndsamt innan information avlägsnas eller görs oåtkomlig.

(47) Medlemsstaterna är förhindrade från att ålägga tjänsteleverantörerna övervakningsskyldighet endast när det gäller skyldigheter av allmän natur. Detta gäller inte övervakningsskyldigheter i ett speciellt fall och påverkar i synnerhet inte beslut från nationella myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.

(48) Detta direktiv berör inte medlemsstaternas möjlighet att kräva av tjänsteleverantörer som lagrar information från sina tjänstemottagare att visa den omsorg som skäligen kan förväntas av dem och vilken preciseras i nationell rätt, för att upptäcka och förhindra vissa slags olaglig verksamhet.”,

MED SÄRSKILD NOTERING AV att skäl 38 i förordningen om digitala tjänster klargör följande:

”(38) Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och om att tillhandahålla information omfattas av de regler som säkerställer behörigheten för den medlemsstat där den mottagande tjänsteleverantören är etablerad och de regler som föreskriver eventuella undantag från denna behörighet i vissa fall, som anges i artikel 3 i direktiv

2000/31/EG, endast om villkoren i den artikeln är uppfyllda. Mot bakgrund av att dessa förelägganden är kopplade till specifika delar av olagligt innehåll respektive olaglig information, innebär de inte någon principiell inskränkning av friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla sina tjänster över gränserna när de riktar sig till leverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat. Reglerna i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, inbegripet om behovet av att motivera åtgärder som avviker från behörigheten för den medlemsstat i vilken tjänsteleverantören är etablerad på vissa angivna grunder och om anmälan av sådana åtgärder, är därför inte tillämpliga på dessa förelägganden.”,

MED SÄRSKILD NOTERING AV att det i artikel 6.4 i lagen om digitala tjänster klargörs att: ”Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med en medlemsstats rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.”,

EFTERSOM det utkast till förordning som bifogats till ovannämnda beslut nr 76/23/CONS anmälades till Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) av den centrala anmälningssenheten vid ministeriet för företag och Made in Italy, i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535 av den 19 april 2023 (ref. nr 107032). Kommissionen skickade en begäran om förtydligande den 12 maj 2023 (ref. nr 128467 och efterföljande komplettering ref. nr 129255 av den 15 maj 2023), som besvarades den 25 maj 2023 (ref. nr 141380), skickad den 31 maj 2023 via ovannämnda centrala anmälningssenhet. På grundval av den mottagna återkopplingen avsåg kommissionen att göra ett antal sammanfattande överväganden med en kommentar som mottogs den 26 juli 2023 (ref. nr 199894),

MED BEAKTANDE AV att de bidrag som mottagits i samband med det offentliga samrådet av följande berörda parter: Confindustria Radio TV (ref. nr 134774 av den 19 maj 2023), Google Ireland Limited – nedan endast *Google* – (ref. nr 135451 av den 19 maj 2023), Meta Platforms Ireland Ltd – nedan endast *Meta* – (ref. nr 135845 av den 22 maj 2023) och U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (ref. nr 135846 av den 22 maj 2023),

MED HÄNSYN TILL de synpunkter som framfördes under utfrågningarna av följande berörda parter som begärde detta: Google Ireland Limited den 6 juli 2023 och Meta Platforms Ireland Ltd den 7 juli 2023,

EFTER SLUTFÖRANDE av det offentliga samråd som föreskrivs i beslut nr 76/23/CONS,

MED BEAKTANDE AV framför allt följande när det gäller Europeiska kommissionens kommentarer:

I sin begäran om förtydligande, som gjordes efter anmälan av det utkast till förordning som offentliggjordes för samråd, begärde kommissionen ett förtydligande om det anmälda utkastet ska betraktas som en nationell åtgärd för införlivande av artikel 3.5 i e-handelsdirektivet (direktiv 2000/31/EG) och skälen till att det är nödvändigt att anta ett separat förfarande för tjänster som består av videodelningsplattformar som är etablerade utanför Italiens territorium. Dessutom begärde kommissionen att ytterligare information skulle lämnas, inbegripet det språk på vilket överföringarna och kommunikationen mellan plattformsleverantören och de italienska myndigheterna förväntas äga rum, i enlighet med det anmälda utkastet, och den kontaktperson som avses i artikel 8.1 i det anmälda utkastet, även med hänvisning till den kontaktpunkt som avses i artikel 12 i förordning 2022/2065 (förordningen om digitala tjänster) eller om det tvärtom är en ytterligare skyldighet för plattformsleverantören. Dessutom begärde kommissionen klargörande av huruvida identifieringen av ämnesinnehållet, i den mening som avses i artikel 8 i det anmälda utkastet, bör förstås som att den exakta webbadressen (om sådan finns tillgänglig) ska inkluderas eller inte för att underlätta lokaliseringen av innehållet, och även klargörande av de åtgärder som avses i artikel 9.2 i det anmälda utkastet som består i att innehållet avlägsnas, och särskilt de italienska myndigheternas vidtagande av åtgärder som även påverkar tillgången till innehåll utanför Italiens territorium. Slutligen begärde kommissionen ett klargörande om det anmälda utkastet skulle tolkas som att det inte hindrar översändning av beslut till de andra samordnarna för digitala tjänster i enlighet med artikel 9.4 i förordning 2022/2065.

Som svar på ovannämnda begäran om ytterligare information noterade myndigheten att den anmälda förordningen ska betraktas som en nationell åtgärd för att, på grundval av bestämmelserna i den konsoliderade texten, genomföra förfarandet i artikel 3 i e-handelsdirektivet för videodelningstjänster. I detta avseende har myndigheten förklarat att ovannämnda förordning följer *förfarandet i artikel 5.2, 5.3 och 5.4 i lagstiftningsdekret nr 70 från 2003* i enlighet med bestämmelserna i artikel 41.7 i TUSMA. De bestämmelser som avses i artikel 5.2, 5.3 och 5.4 i lagstiftningsdekret nr 70 från 2003 införlivar i synnerhet bestämmelserna i artikel 3.4, delvis, och punkt 5 i direktivet.

Agcom är således en oberoende administrativ myndighet som saknar lagstiftningsbefogenheter, utan snarare har sekundära regleringsbefogenheter, med förordningen i fråga avsedd att genomföra en primärrättslig bestämmelse (enligt artikel 41 i TUSMA).

När det gäller begäran om ytterligare information om den kontaktperson som avses i artikel 8.1 i den anmälda förordningen har myndigheten preciserat att denna åtgärd är avsedd att underlätta dialogen med leverantörer av videodelningsplattformar och att detta inte är en skyldighet, utan enbart en möjlighet för leverantörer av videodelningsplattformar, och att detta kan sammanfalla med den kontaktperson som anges i artikel 12 i förordningen om digitala tjänster. Dessutom, i relation till de åtgärder som avses i artikel 9.2 i den anmälda förordningen, noterade myndigheten

att densamma definierar förfarandet för att begränsa spridningen av program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en videodelningsplattform vars leverantör etablerad i en annan medlemsstat och som riktar sig till den italienska allmänheten, för specifika syften som definieras däri, och att denna bestämmelser följer samma förfarande som avses i artikel 5.2 till 5.5 i e-handelsdirektivet. I detta avseende erinrade myndigheten om att den sedan 2013 har inrättat och genomfört ett liknande förfarande för identifiering och upphörande av överträdelser på området för upphovsrättsligt skydd i elektroniska kommunikationsnät, i enlighet med artiklarna 14, 15 och 16 i lagstiftningsdekret nr 70 av den 9 april 2003, i enlighet med den förordning som antagits genom beslut nr 680/13/CONS, som redan har anmälts till kommissionen (anmältningsnummer 2013/0496/I). Enligt den aktuella förordningen avser myndigheten i brådskande fall att vända sig direkt till leverantören av videodelningsplattformen och beordra den att vidta alla åtgärder, inbegripet avlägsnande, som är lämpliga för att hindra den italienska allmänheten från att få tillgång till olagligt innehåll. Det är därför endast ett beslut som begränsar (med geoblockering) det innehåll som riktar sig till Italien och som sprids av leverantören av videodelningsplattformen som är etablerad i en annan medlemsstat i unionen, och webbplatsen stängs inte av. Det bör också noteras att denna åtgärd är motiverad i samma fall som de som anges i artikel 3.1 i e-handelsdirektivet och anses vara värd ett särskilt skydd (skydd av minderåriga, konsumentskydd, inbegripet skydd för investerare, och kampen mot uppvigling till rasistiskt, sexuellt, religiöst eller etniskt hat och mot kränkningar av den mänskliga värdigheten).

När det gäller det språk på vilket föreläggandet och kommunikationen förväntas äga rum mellan plattformsleverantören och de italienska myndigheterna i enlighet med den anmälda förordningen, har myndigheten preciserat att det språk som används i tillämpningen av alla administrativa insatser och åtgärder som vidtas av myndigheten, även gentemot enheter som inte är etablerade i Italien men som fördelar sina tjänster där, är det italienska språket. När det gäller identifieringen av programmet, den användargenererade videon eller den audiovisuella kommersiella kommunikationen, i enlighet med artikel 8 i den anmälda förordningen, uppgav myndigheten dessutom att den inte ansåg det lämpligt att fastställa den exakta webbadressen, även mot bakgrund av den senaste nationella rättspraxisen, under förutsättning att leverantören av videodelningsplattformen, i förekommande fall, skulle få information i god tid. Under alla omständigheter har myndigheten gjort sig tillgänglig för att ändra förordningen för att underlätta identifieringen av innehållet som ska avlägsnas.

Slutligen klargjorde myndigheten att den anmälda förordningen inte hindrar översändandet av beslut till de andra samordnarna för digitala tjänster i enlighet med artikel 9.4 i förordning 2022/2065.

Kommissionen lämnade, mot bakgrund av de kompletterande uppgifter som erhållits, några avslutande synpunkter på det anmälda utkastet till förordning. Som ett första

steg hänvisade kommissionen till förordningen om digitala tjänster, som fastställer ett harmoniserat regelverk för leverantörer av förmedlingstjänster online när det gäller deras skyldigheter att hantera olagligt och skadligt innehåll på deras tjänster. Kommissionen noterade i detta avseende att onlineplattformar är en av förmedlingstjänsterna i den mening som avses i artikel 3 i) i förordningen om digitala tjänster och att dessa plattformar, om de uppfyller kriterierna i artikel 1.1 aa) i direktivet om audiovisuella medietjänster, jämförda med kommissionens riktlinjer från juli 2020, även skulle klassificeras som videodelningsplattformstjänster enligt direktivet om audiovisuella medietjänster. I en sådan situation skulle därför både direktivet om audiovisuella medietjänster och förordningen om digitala tjänster vara tillämpliga.

I allmänhet noterar kommissionen att den anmälda förordningen skulle kunna bedömas mot bakgrund av bestämmelserna i förordningen om digitala tjänster, eftersom den anger det tillämpliga förfarandet för att begränsa tillgången till innehåll som lagras av videodelningsplattformstjänster som tillhandahålls av enheter som är etablerade i andra medlemsstater än Italien och som erbjuder gränsöverskridande tjänster på det italienska territoriet.

När det gäller detaljerna noterade kommissionen den information som lämnats i svaret på begäran om ytterligare information och särskilt den icke-obligatoriska karaktären av utnämningen av en kontaktpunkt i enlighet med artikel 8.1 i den anmälda förordningen, som fortfarande är frivillig för tjänsteleverantören och kan sammanfalla med den kontaktpunkt som avses i artikel 12 i förordningen om digitala tjänster. På samma sätt noterade kommissionen de kompletterande förklaringarna om verkningarna av eventuella bestämmelser i det anmälda utkastet, vilka skulle begränsas till tjänstemottagarna på det italienska territoriet. Kommissionen välkomnade också förtydligandet att det anmälda utkastet inte hindrar att beslut skickas till andra samordnare för digitala tjänster i enlighet med artikel 9.4 i förordningen om digitala tjänster.

Dessutom, avseende innehållet i de åtgärder som vidtas i enlighet med den anmälda förordningen, när det gäller införandet av den exakta webbadressen för identifiering av olagligt innehåll och användningen av det italienska språket för översändande av detta till leverantörer av videodelningsplattformar, påpekade kommissionen att artiklarna 9 och 10 i förordningen om digitala tjänster harmoniserar vissa specifika minimivillkor som administrativa eller rättsliga förelägganden från en medlemsstat måste uppfylla för att medföra en skyldighet för leverantörer av förmedlingstjänster att informera de behöriga myndigheterna om uppföljningen av sådana bestämmelser. Bland dessa nämner kommissionen följande: i) införande av tydlig information som gör det möjligt för leverantören av förmedlingstjänster att identifiera och lokalisera olagligt innehåll (artikel 9.2 a iv)) och ii) vidarebefordran på ett av de språk som anges av leverantören av förmedlingstjänster eller på ett annat av medlemsstaternas officiella språk, som överenskommits mellan den myndighet som utfärdat ordern och

leverantören, eller på den utfärdande myndighetens språk, förutsatt att den åtföljs av en lämplig översättning (artiklarna 9.2 c och 10.2 c).

Dessutom noterade kommissionen att det förfarande som föreskrivs i det anmälda utkastet är avsett att genomföra de förfarandesteg som anges i artikel 3.4 och 3.5 i e-handelsdirektivet, inbegripet anmälningar till tjänsteleverantörens ursprungsland och till kommissionen. I detta avseende hänvisade den därför till informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som utarbetats inom ramen för pilotprojektet på grundval av artikel 29 i förordning (EU) 1024/20126 (nedan kallad *IMI-förordningen*), och uppmanade att vid behov hänvisa till användningen av det systemet för vidtagande av åtgärder mot en viss gränsöverskridande leverantör som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 3 i e-handelsdirektivet.

Slutligen erinrade kommissionen om behovet av att säkerställa att den nationella lagstiftningen är förenlig med förordningen om digitala tjänster och, i förekommande fall, med e-handelsdirektivet, inbegripet systemet för genomförande av IMI,

MED HÄNSYN TILL de bidrag som erhållits inom ramen för det offentliga samrådet och de tillhörande utvärderingarna av myndigheten enligt följande:

Allmänna kommentarer

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

Alla enheter som deltar i samrådet välkomnar den föreslagna förordningen i fråga som syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för italienska användare i förhållande till det innehåll som används genom videodelningsplattformens tjänster.

En enhet hoppas att kriterierna för att identifiera vilka videor som ska omfattas av restriktiva åtgärder kommer att vara lika strikta som de som gäller för sändningssystemet.

En annan enhet noterar vissa kritiska frågor som rör samordningen av utkastet med förordning med direktivet om audiovisuella medietjänster 2010/13/EU, senare ändrat genom direktiv 2018/1808, med förordningen om digitala tjänster, e-handelsdirektivet och, mer allmänt, med ursprungslandsprincipen. Enheten noterar inledningsvis att utkastet till förordning, även om det är inspirerat av artikel 3 i EG-direktivet, utgör en nationell regel, vars antagande inte är föreskrivet – och är uttryckligen uteslutet – av direktivet om audiovisuella medietjänster och som inte är nödvändigt, med tanke på att det finns bestämmelser i lagstiftningsdekret 70/03 som är uttömmande, omedelbart tillämpliga och fullständigt överlappande med nämnda utkast. Ur en annan synvinkel noterar samma enhet dessutom kritiska frågor när det gäller samordningen mellan utkastet till förordning och förordningen om digitala tjänster. Enheten har i detta avseende hänvisat till skäl 9 i ovannämnda förordning, enligt vilket medlemsstaterna är förbjudna att anta ytterligare nationella krav i frågor som omfattas av själva förordningens tillämpningsområde, om inte annat uttryckligen anges i förordningen, eftersom detta skulle påverka den direkta och enhetliga tillämpningen av de fullständigt

harmoniserade reglerna som är tillämpliga på leverantörer av förmedlingstjänster i enlighet med själva förordningens mål. Enheten noterar att tillämpningsområdet för utkastet till förordning förefaller överlappa med tillämpningsområdet för förordningen om digitala tjänster, som omfattar skydd av minderåriga och konsumenter, liksom kampen mot hatpropaganda och diskriminerande innehåll. Slutligen anser samma enhet att utkastet till förordning innehåller inkonsekvenser när det gäller efterlevnaden av ursprungslandsprincipen som avses i artikel 3 i e-handelsdirektivet, enligt vilken medlemsstaten inte kan begränsa den fria rörligheten för en viss tjänst i informationssamhället vad gäller innehåll som endast betraktas som "farligt" och inte olagligt. Slutligen noterar enheten i detta sammanhang att den enda tolkningen som är förenlig med unionsrätten av artikel 41.7, TUSMA, är den som endast begränsar dess tillämpningsområde till det innehåll som utgör en rättsstridig handling. En annan tolkning skulle i själva verket strida mot ursprungslandsprincipen och förbudet mot överreglering. Enheten föreslår därför att lagstiftningens tillämpningsområde ska preciseras bättre och att det innehåll som är föremål för begränsning tydligt ska kopplas till den kategori av innehåll som strider mot den italienska lagstiftningen.

En annan enhet betonar behovet av att respektera principerna i EU-rätten, som är ett viktigt verktyg för en väl fungerande inre marknad som gynnar europeiska och italienska användare. Dessutom betonar enheten, i egenskap av videodelningsplattform, att den är utrustad med ytterst stränga reklamstandarder som gäller för alla användare, inklusive minderåriga, och som ställer mycket höga krav på betald reklam. Enheten betonar vikten av harmonisering som en nyckelprincip för att säkerställa att onlinetjänster och konsumenter kan dra nytta av en verkligt digital inre marknad i EU.

Slutligen framhåller en annan enhet vikten av de bestämmelser som införs genom förordningen i fråga, särskilt med hänvisning till det nya förfarandet för att avlägsna olagligt innehåll, som innebär en ny möjlighet att ingripande, både direkt av tillsynsmyndigheten för kommunikation, i brådskande fall, och av tillsynsmyndigheten i det land där delningsplattformen är etablerad i alla andra fall. Därför anser enheten att det är nödvändigt att sprida den så brett som möjligt, även genom stöd från konsumentorganisationer för att öka användarnas medvetenhet om innehållet i denna förordning.

Myndighetens synpunkter

När det gäller de farhågor som framförts om samordningen mellan förordningen i fråga och de viktigaste europeiska förordningarna som det hänvisas till här (förordningen om digitala tjänster, e-handelsdirektivet, direktivet om audiovisuella medietjänster) upprepas det redan från början att det var den nationella lagstiftaren som, vid införlivandet av direktiv 2018/1808, gav myndigheten denna befogenhet i artikel 41 i TUSMA. I detta avseende bör det noteras att lagstiftaren uttryckligen hänvisade till de förfaranden som föreskrivs i artikel 5 i lagstiftningsdekret 70/03.

Det bör också noteras att det utkast till förordning som lagts fram för offentligt samråd anmälades till Europeiska kommissionen som, trots att den begärde förtydliganden, inte

fann någon konflikt med EU-lagstiftningen. Dessutom föreskrivs, såsom Europeiska kommissionen har påpekat, i den aktuella förordningen endast ett ingripande i vissa fall som särskilt anges i artikel 41.7 i lagstiftningsdekret 208/2021, i följande syften: ”a) skydd av minderåriga mot innehåll som kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling [...], b) kampen mot uppvigling till rasistiskt, sexuellt, religiöst eller etniskt hat och mot kränkningar av den mänskliga värdigheten och c) konsumentskydd, inbegripet skydd för investerare.”

När det gäller farhågorna om efterlevnaden av ursprungslandsprincipen upprepas det att förordningen grundar sig på direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel, enligt vilket varje medlemsstat får begränsa spridningen av informationstjänster från en annan stat med avseende på en viss tjänst i informationssamhället till vissa villkor. Enligt artikel 3.4 i det direktivet ska de åtgärder som en medlemsstat avser att vidta i) vara nödvändiga av ett antal angivna anledningar (den allmänna ordningen, skydd av folkhälsan, allmän säkerhet och konsumentskydd, inbegripet investerare, ii) vidtas med avseende på någon av informationssamhällets tjänster som är till förfång för de mål som avses i punkt i eller utgör en allvarlig risk för att dessa mål inte uppnås och iii) vara proportionerliga i förhållande till dessa mål. I sådana fall föreskriver lagstiftningen att medlemsstaten, före vidtagande av åtgärderna i fråga och utan att det påverkar rättsliga förfaranden, inklusive utredningsförfaranden och handlingar som vidtas inom ramen för en brottsutredning, först måste fråga den medlemsstat i vilken enheten är etablerad avseende insatser. Om den inte har vidtagit åtgärder eller om åtgärderna inte är lämpliga ska den underrätta kommissionen och medlemsstaten om sin avsikt att vidta sådana åtgärder.

I ovannämnda artikel 3.5 föreskrivs också en möjlighet att i brådskande fall göra undantag från dessa villkor. I sådana fall måste alla vidtagna åtgärder så snart som möjligt anmälas till kommissionen och till den medlemsstat där enheten är etablerad eller anses vara etablerad, samt brådskande frågor.

På grundval av dessa antaganden antog myndigheten den förordning som syftar till att skydda upphovsrätten i elektroniska kommunikationsnät som bifogas beslut nr 680/13/CONS – som också reglerar myndighetens ingripanden vid olagliga handlingar som begåtts av enheter som är etablerade utanför Italien. Det ska erinras om att den ovannämnda förordningen också anmäldes till Europeiska kommissionen och godkändes av förvaltningsdomstolen.

Med särskild hänvisning till samordningen mellan förordningen i fråga och förordningen om digitala tjänster bör det noteras att artikel 6 i förordningen om digitala tjänster (som ersatte artikel 14 i e-handelsdirektivet) om de regler och förordningar som styr ”lagring av information” inte påverkar möjligheten för en rättslig eller administrativ myndighet att, i enlighet med varje medlemsstats rättssystem, kräva att tjänsteleverantören förhindrar eller upphör med en överträdelse.

I detta avseende bör det noteras, som det redan har påpekats av Europeiska kommissionen, att de nya bestämmelserna är tillämpliga i enlighet med och inom de

gränser som har fastställs i förordningen om digitala tjänster. I synnerhet hänvisar myndigheten, i linje med vad som har uttryckts av Europeiska kommissionen, till skäl 38 i förordningen om digitala tjänster, enligt vilken *”Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och om att tillhandahålla information omfattas av de regler som säkerställer behörigheten för den medlemsstat där den mottagande tjänsteleverantören är etablerad och de regler som föreskriver eventuella undantag från denna behörighet i vissa fall, som anges i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, endast om villkoren i den artikeln är uppfyllda. Mot bakgrund av att dessa förelägganden är kopplade till specifika delar av olagligt innehåll respektive olaglig information, innebär de inte någon principiell inskränkning av friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla sina tjänster över gränserna när de riktar sig till leverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat. Reglerna i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, inbegripet om behovet av att motivera åtgärder som avviker från behörigheten för den medlemsstat i vilken tjänsteleverantören är etablerad på vissa angivna grunder och om anmälan av sådana åtgärder, är därför inte tillämpliga på dessa förelägganden.”*.

Under förutsättning att det enligt artikel 8 i förordningen om digitala tjänster inte är obligatoriskt att övervaka eller aktivt fastställa fakta eller omständigheter som tyder på förekomsten av olaglig verksamhet mot digitala plattformar, påverkar detta inte myndighetens möjlighet att kräva att leverantören av förmedlingstjänster förhindrar eller upphör med en överträdelse, i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.4 i förordningen om digitala tjänster.

För att säkerställa största möjliga anpassning till de förfaranden som föreskrivs i förordningen om digitala tjänster anses det dessutom, med beaktande av diskussionerna med kommissionen, lämpligt att föreskriva att myndigheten, i egenskap av samordnare för digitala tjänster i Italien (i enlighet med artikel 15 i lagstiftningsdekret nr 123 av den 16 september 2023, i dess ändrade lydelse och omvandlat genom lag nr 159 av den 15 november 2023), i enlighet med artikel 9.4 i förordningen om digitala tjänster, fortsätter att vidarebefordra det antagna beslutet till alla samordnare för digitala tjänster genom det system som inrättats enligt artikel 85 i förordningen om digitala tjänster.

Om de definitioner som avses i artikel 1

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

En enhet föreslår att frasen *”exklusive så kallade GIF-bilder”* i artikel 1 f ska tas bort eftersom GIF-bilder (Graphics Interchange Format), som bekant, är serier av bilder som endast kan definieras genom sitt format och kan ha en betydande varaktighet, för de ändamål som anges i bestämmelsen som är föremål för samråd. Enheten har särskilt påpekat att GIF-bilder på så lite som 10 eller 20 sekunder kan förmedla skadligt innehåll, och dessutom anges det i samma regel att man vill bortse från programmets varaktighet för definitionsändamål.

Myndighetens synpunkter

När det gäller förslaget att stryka hänvisningen till *GIF-bilder* från definitionen av ett program och, mer allmänt, för att utvidga förordningen till att även omfatta dessa bilder, bör det noteras att denna ordalydelse (som uttryckligen utesluter dem) föreskrevs direkt av den italienska lagstiftaren i artikel 3.1 g i lagstiftningsdekret 208/2023 med särskild hänvisning till definitionen av "program". Denna inkludering var dessutom ett val som gjordes när den italienska lagstiftaren införlivade direktiv EU 2018/1808, även i linje med skäl 6 i direktivet.

Om de subjektiva kriterierna för identifiering av innehåll som riktar sig till den italienska allmänheten som avses i artikel 3

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

När det gäller identifieringskriterierna för att avgöra om ett innehåll riktar sig till den italienska allmänheten konstaterar en enhet att de strider mot artikel 41.8 och 41.9 i den konsoliderade lagen och samtidigt förefaller vara generiska och alltför breda. Enheten betonar särskilt att primärlagstiftningen inte ger myndigheten befogenhet att fastställa kriterierna för att identifiera innehåll som riktar sig till den italienska allmänheten. Enheten påpekar i detta avseende att artikel 41.9 i den konsoliderade lagen endast begränsar myndighetens regleringsbefogenheter till "*det förfarande för antagande av de åtgärder som avses i punkt 7*", utan att nämna de kriterier som ligger till grund för identifieringen av det innehåll som riktar sig till den italienska allmänheten. Å andra sidan konstaterar samma enhet att den nationella lagstiftarens tillhandahållande av en rad faktorer som exempel förefaller kräva att det innehåll som riktar sig till den italienska allmänheten ska beaktas enligt en bedömning som ska göras från fall till fall.

Från en annan synpunkt hävdar samma enhet att myndighetens ingripande inte skulle begränsas till att förtydliga bestämmelserna i primärlagstiftningen utan i stället fungera på ett otillbörligt innovativt sätt. Å ena sidan påpekar enheten att bestämmelsen om att uppfyllandet av endast ett av de kriterier som anges i artikel 3 är tillräckligt för att kvalificera innehållet som riktat till den italienska allmänheten strider mot artikel 41.8, TUSMA, som i sin tur endast nämner ett antal kriterier som exempel. Å andra sidan anser enheten att det i utkastet till förordning införs kriterier som inte har något samband med den primära lagstiftningen, av vilka vissa inte förefaller vara relevanta för den aktuella bedömningen. Samma enhet konstaterar särskilt att de faktum att en leverantör av en videodelningsplattform genererar intäkter i Italien, tillhandahåller ett användargränssnitt på italienska eller gör italienska tillgängligt som plattformsspråk är alla irrelevanta för bedömningen av huruvida ett visst användargenererat innehåll på den plattformen riktar sig till den italienska allmänheten eller inte. Däremot konstaterar enheten att tillämpningen av kriterierna på en leverantör av en videodelningsplattform som är verksam i olika EU-länder i praktiken skulle innebära att allt innehåll som finns tillgängligt på plattformen omfattas av tillämpningsområdet för utkastet till förordning, i strid med samma resonemang som i artikel 41.7 i den konsoliderade lagen. Därför föreslår samma enhet att hela bestämmelsen stryks.

Myndighetens synpunkter

När det gäller undantaget att primärlagstiftningen inte uttryckligen gav myndigheten befogenhet att fastställa kriterierna för att avgöra om ett program, en användarproducerad video eller en audiovisuell kommersiell kommunikation riktar sig till den italienska allmänheten, konstateras det inledningsvis att Agcom, i egenskap av en oberoende administrativ myndighet med ansvar för att reglera och övervaka behörighetsområden, utövar sina befogenheter på ett sätt som fungerar så effektivt som möjligt för att tillgodose det allmänintresse som ligger till grund för befogenhetsreglerna. I detta avseende kan den anta förordningar eller tolkningsriktlinjer som syftar till att bättre klargöra tillämpningsområdet för primärlagstiftningens bestämmelser. I förevarande fall har lagstiftaren redan identifierat kriterier, om än som exempel, på grundval av vilka myndigheten har beslutat att utarbeta ytterligare tolkningsriktlinjer utan att det påverkar möjligheten att bedöma fallet från fall till fall.

Med särskild hänvisning till att myndigheten har beslutat att betrakta de aktuella kriterier som identifierats som alternativa och inte kumulativa för att avgöra om ett program, en användargenererad video eller en audiovisuell kommersiell kommunikation som sprids av en leverantör som är etablerad i en annan medlemsstat riktar sig till den italienska allmänheten, konstateras det att detta val grundar sig just på förteckningens rent förklarande och belysande omfattning.

Slutligen, med hänvisning till synpunkterna på kriteriet om intäkter, erinras det om att detta kriterium infördes direkt av den nationella lagstiftaren.

Om de rapporter till myndigheten som avses i artikel 6

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

En enhet befarar att förfaranden vid myndigheten och rättsliga förfaranden som rör samma audiovisuella innehåll kan komma att överlappa med varandra. Enheten har särskilt påpekat att även om det i utkastet till förordning föreskrivs att förfaranden vid myndigheten inte kan inledas eller fortsätta om det pågår ett förfarande vid den rättsliga myndigheten avseende samma innehåll, i den mening som avses i artikel 6.4, uppkommer det enligt dess uppfattning en skyldighet för Agcom att avstå endast om förfarandet avser samma innehåll och har inletts mellan samma parter. I detta avseende påpekar enheten att eftersom det rör sig om ett förfarande som grundar sig på skyddet för allmänintresset, är identiteten på den enhet som begär att ett visst innehåll ska avlägsnas inte av avgörande betydelse, till skillnad från identiteten på det innehåll som är aktuellt i förfarandet i fråga och leverantören av videodelningsplattformen som är värd för det. Därför anser enheten att rättsliga förfaranden som involverar samma

leverantör av videodelningsplattform men en annan motpart, under alla omständigheter bör leda till ett ursprungligt eller efterföljande hinder för ytterligare förfaranden, i enlighet med principen om *ne bis in idem*.

Myndighetens synpunkter

När det gäller kommentarerna om risken för att förfaranden vid myndigheten och rättsliga förfaranden som rör samma audiovisuella innehåll kan komma att överlappa med varandra instämmer myndigheten i förslaget. Med tanke på att förfarandet för avlägsnande av innehåll från en plattform för delning av videoinnehåll grundar sig på skyddet av allmänintresset, håller myndigheten med om att identiteten på den enhet som begär att innehållet ska avlägsnas är irrelevant, medan identiteten på det innehåll som omfattas av samma förfarande är relevant.

Om det preliminära utredningsförfarandet inför direktoratet som avses i artikel 8

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

När det gäller det preliminära utredningsförfarandet inför myndigheten, och i synnerhet inför det behöriga direktoratet som regleras av artikel 8 i utkastet till förordning, anser en enhet att tidsramen för det preliminära utredningsförfarandet inför direktoratet är alltför lång och föreslår en betydande minskning av tidsfristerna. I synnerhet föreslås att det administrativa förfarandet bör avslutas inom 5 dagar i stället för 30 dagar och bör kunna skjutas upp i högst 5 dagar i stället för 15 dagar. När det gäller tidsfristerna för spontan anpassning föreslås det dessutom att 2 dagar tillåts i stället för 5 dagar och en eventuell förlängning med ytterligare 3 dagar i stället för 5 dagar. Enheten konstaterar att de föreslagna ändringarna är nödvändiga eftersom förfarandet syftar till att avlägsna innehåll som anses skadligt för minderårigas psykiska och fysiska utveckling och för den mänskliga värdigheten, och som uppviglar till hat, och därför måste det finnas ett snabbt och effektivt verktyg som kan användas för att skydda sådana rättsliga situationer och intressen med tidsramar som förhindrar allvarlig och irreparabel skada för användarna och deras rättigheter.

Å andra sidan uttrycker en annan enhet starka tvivel när det gäller strikta tidsfrister för leverantörer av videodelningsplattformar. Enheten noterar särskilt att angivandet av tvingande och fastställda tidsfrister skulle strida mot den europeiska lagstiftarens tillvägagångssätt, som, både i e-handelsdirektivet och i förordningen om digitala tjänster – och särskilt artikel 9 om förelägganden om att agera mot olagligt innehåll som utfärdats av nationella rättsliga eller administrativa myndigheter – har undvikit att införa förutbestämda tidsfrister just för att ge utrymme för en bedömning från fall till fall, även på grundval av innehållets art och andra faktiska omständigheter, för att möjliggöra en mer exakt intresseavvägning och minska riskerna för yttrandefriheten online. Enheten föreslår därför att alla hänvisningar till särskilda tidsfrister för leverantörer av videodelningsplattformar som föreskrivs i artikel 8 i utkastet till förordning stryks och att man, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i förordningen om digitala tjänster,

bibehåller en allmän hänvisning till vidtagandet av de nödvändiga åtgärderna "utan onödigt dröjsmål". Samma enhet konstaterar att enligt artikel 8.5 är Agcom endast skyldigt att avsluta förfarandet om sökanden inleder ett rättsligt förfarande. Å andra sidan noterar enheten avsaknaden av bestämmelser för leverantörer som önskar inleda rättsliga förfaranden mot användare som laddar upp innehåll som påstås göra intrång i upphovsrätten på en plattform. Enheten föreslår därför att den ändras i enlighet med detta.

Myndighetens synpunkter

När det gäller begäran om att förkorta tidsfristerna för det förfarande som föreskrivs däri, noteras det att tidsfristerna har fastställts genom en rimlig avvägning mellan de olika berörda intressena, med hänsyn till att säkerställa ett effektivt skydd för användarna i enlighet med rättssäkerhetsgarantierna och med hänsyn till myndighetens behov av att genomföra nödvändiga utredningar. Med hänvisning till vad som redan har noterats när det gäller tidsfristerna för avlägsnande av innehåll för leverantörer av videodelningstjänster, bör det noteras att de tidsfrister som anges här är icke-obligatoriska tidsfrister vars syfte är att garantera säkerheten i administrativa åtgärder.

Mot bakgrund av synpunkterna från de olika enheter som deltog i samrådet och med tanke på den administrativa åtgärdens effektivitet och ändamålsenlighet, förkortas tidsfristerna för att slutföra de preliminära utredningsförfarandena från 12 till 5 (enligt artikel 5.4). Vid spontan anpassning av den leverantör av videodelningsplattformar som avses i artikel 8.3, även på grundval av bestämmelserna i förordningen om bekämpning av piratkopiering på nätet (beslut 680/13/CONS, i dess ändrade lydelse), har det också föreskrivits att förfarandet kommer att avslutas med ett beslut om uppsägning från direktören. Det behöriga kollegiala organet ska regelbundet underrättas om de ärenden som anordnas på detta sätt.

Med särskild hänvisning till tidsfristerna för förfarandet, mot bakgrund av de synpunkter som mottagits och med beaktande av att det i vissa fall är nödvändigt att inhämta information som är relevant för den administrativa åtgärden, anses det lämpligt att i artikel 11 uttryckligen föreskriva att alla begäranden om upplysningar, som gjorts nödvändiga, skjuter upp tidsfristerna för det förfarande som avses i artikel 8. Slutligen, när det gäller tidsfristen för att avsluta förfarandet mot bakgrund av de synpunkter som inkommit och med hänsyn till den administrativa åtgärdens effektivitet och ändamålsenlighet, förkortas de relevanta tidsfristerna från 30 till 15.

Om de slutliga åtgärderna som avses i artikel 9

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

När det gäller bestämmelsen om de slutliga åtgärderna som kan antas av myndigheten anser två enheter att tidsfristerna i artikel 9.2 i utkastet till förordning är mycket begränsande för videodelningsplattformens genomförande av en begärd åtgärd från myndigheten (avlägsnande av innehåll), eftersom det skulle ge incitament till ett

överdrivet avlägsnande av potentiellt lagligt innehåll och i vilket fall som helst strida mot de principer som fastställts i förordningen om digitala tjänster. De noterar särskilt att förordningen om digitala tjänster inte föreskriver några på förhand fastställda tidsfrister för avlägsnande av innehåll, eftersom detta skulle riskera att undergräva yttrandefriheten och inte göra det möjligt att erkänna skillnaderna mellan de olika typerna av innehåll. Slutligen konstaterar de att en bestämmelse om tidsfrister som endast är tillämplig på nationell nivå skulle undergräva syftet med förordningen om digitala tjänster att inrätta en harmoniserad ram för innehållsreglering och skulle riskera att skapa rättslig osäkerhet för företag som är verksamma i Europa. De föreslår därför att bestämmelserna om tidsfrister för avlägsnande av innehåll stryks från utkastet till förordning och att det anpassas till andan och bokstaven i förordningen om digitala tjänster, enligt vilken leverantörer av förmedlingstjänster ska följa upp ett beslut om avlägsnande av innehåll *"utan onödigt dröjsmål."*

En enhet, med särskild hänvisning till myndighetens föreläggande till leverantören av delningstjänster för innehåll (i enlighet med artikel 9.2 i utkastet till förordning), föreslår att innehållet identifieras med hjälp av den relevanta webbadressen för att det ska kunna identifieras på ett unikt sätt. Med hänvisning till bestämmelserna i artikel 9 i förordningen om digitala tjänster (enligt vilken *"Medlemsstaterna ska säkerställa att ett föreläggande som avses i punkt 1 när det översänds till leverantören, uppfyller åtminstone följande villkor: a) Föreläggandet innehåller följande: [...] iv) Tydlig information som gör det möjligt för leverantören av förmedlingstjänster att identifiera och lokalisera det berörda olagliga innehållet, såsom en eller flera URL och, när så är nödvändigt, ytterligare information."*) noterar enheten att webbadressen är det enda sättet att entydigt identifiera den exakta elektroniska platsen för det innehåll som omfattas av myndighetens åtgärder och att göra det möjligt för leverantören av videodelningstjänster att bedöma det och omedelbart vidta lämpliga åtgärder.

En enhet anser att den åtgärd som myndigheten kan anta i enlighet med artikel 9 i utkastet till förordning är alltför allmän och bred (*"alla åtgärder, inbegripet avlägsnande, som skulle hindra den italienska allmänheten från att få tillgång till innehåll som anses strida mot de syften som anges i artikel 4."*). Samma enhet konstaterar att ett sådant brett tillämpningsområde kan leda till orimligt betungande, oproportionerliga eller godtyckliga beslut, till exempel övervakningsskyldigheter (uttryckligen förbjudna enligt e-handelsdirektivet, direktivet om audiovisuella medietjänster och förordningen om digitala tjänster), blockeringskyldigheter som inte står i proportion till överträdelsens omfattning (till exempel blockering av hela kanaler i samband med begränsade eller mindre överträdelser) eller tekniskt ogenomförbara skyldigheter (till nackdel för samma mål som TUSMA syftar till att uppnå). Utkastet till förordning innehåller inte heller någon detaljerad uppgift om de delar som det restriktiva föreläggandet som utfärdats av myndigheten nödvändigtvis måste innehålla, vilket strider mot rättssäkerhetsprincipen. Sådana förelägganden bör, enligt samma enhet, innehålla samma uppgifter som de som föreskrivs i artikel 9 i förordningen om digitala tjänster, inbegripet en fullständig redogörelse för skälen till varför

informationen skulle utgöra olagligt innehåll genom hänvisning till en eller flera specifika bestämmelser i unionsrätten eller i nationell rätt som är förenlig med samma lagstiftning.

Myndighetens synpunkter

När det gäller synpunkterna från deltagarna i samrådet om fastställandet av särskilda tidsfrister för genomförandet av en åtgärd från myndigheten av leverantören av videodelningsplattformen upprepas ovanstående. Eftersom dessa endast är icke-obligatoriska och icke tvingande tidsfrister, anses det lämpligt att behålla bestämmelsen i den handling som är föremål för samråd. Det upprepas dessutom att densamma inte förefaller strida mot den formulering som den europeiska lagstiftaren använder i förordningen om digitala tjänster, med tanke på dess icke-obligatoriska karaktär.

När det gäller begäran om att ange den exakta webbadressen för innehållet i beslutet, även mot bakgrund av vad Europeiska kommissionen har noterat, anses det lämpligt att föreskriva att det beslut som skickas till leverantörerna av videodelningsplattformar uppfyller villkoren i artikel 9.2 a iv i förordningen om digitala tjänster, avseende införande av tydlig information, såsom en eller flera exakta webbadresser och, vid behov, ytterligare information som gör det möjligt för leverantören av videodelningsplattformar att identifiera och lokalisera det olagliga innehållet i fråga. Med tanke på de särskilda minimivillkor som administrativa förelägganden måste uppfylla för att medföra en skyldighet för leverantörer av förmedlingstjänster att informera de behöriga myndigheterna om uppföljningen av sådana förelägganden, såsom kommissionen har påpekat, föreskrivs det i förordningen att förelägganden ska översändas i enlighet med de uppgifter som avses i artikel 9.2 c i förordningen om digitala tjänster.

När det gäller de farhågor som en enhet har framfört angående innehållet i myndighetens föreläggande till videodelningsplattformen noteras att föreläggandet under alla omständigheter ska vara korrekta och specifika. Som bekant är det förbjudet enligt artikel 8 i förordningen om digitala tjänster att anta allmänna övervakningsskyldigheter eller aktiva undersökningsskyldigheter. Artikel 6 i samma förordning påverkar däremot inte möjligheten för en rättslig eller administrativ myndighet att, i enlighet med medlemsstatens rättsordning, kräva att tjänsteleverantören förhindrar eller upphör med en viss överträdelse som i det aktuella fallet. När det gäller farhågan om att beslutet är oproportionellt ska det erinras om att beslutet, som är ett uttryck för en administrativ befogenhet, innebär att det antas en administrativ rättsakt som inte bara ska motiveras utan även stå i proportion till det eftersträfvade målet. Det bör dessutom noteras att alla åtgärder som myndigheten vidtar kan överklagas till den behöriga domaren.

I syfte att säkerställa största möjliga öppenhet och harmonisering med förfarandena i förordningen om digitala tjänster infördes slutligen en bestämmelse om översändande av föreläggandet till leverantören av videodelningsplattformen till de andra medlemsstaternas samordnare för digitala tjänster, i enlighet med artikel 9.4 i förordningen om digitala tjänster.

Om förfarandet för rapportering till den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 10

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

En enhet uppskattar det förfarande som föreslås i utkastet till förordning, som föreskriver anmälan till Europeiska kommissionen och den nationella behöriga myndigheten, det vill säga myndighet i den medlemsstat där leverantören av videodelningsplattformen är (eller anses vara) etablerad. Enheten påpekar emellertid att de tidsfrister som föreskrivs i förordningen, särskilt artikel 10.2 i utkastet till förordning, för samordning av Agcom med den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad, är alltför strikta. I detta avseende föreslår enheten att man hänvisar till den ordalydelse som används i Ergas samförståndsavtal, där uttrycket "utan onödigt dröjsmål" används i stället för en exakt angivelse av tiden för svar.

Å andra sidan konstaterar en annan enhet att de interventionsperioder som föreskrivs där är orimliga och att den italienska eller utländska myndighetens ingripande blir för sent och därmed ineffektivt. I detta avseende föreslår enheten att ett förenklat förfarande för samarbete mellan de två myndigheterna införs genom att tillfälliga befogenheter införs, som *"i fall med att särskilt bekräfta att det undersökta innehållet är skadligt syftar till förebyggande avlägsnande i avvaktan på att förfarandet ska fastställas."*

Myndighetens synpunkter

När det gäller de farhågor som vissa deltagare i samrådet framfört bör det noteras att de tidsfrister som anges där endast ska tolkas som icke-obligatoriska och icke tvingande tidsfrister. I detta avseende anser myndigheten inte att godta förslaget att använda samma ordalydelse som redan föreskrivs i förordningen om digitala tjänster, eftersom införandet av en tidsfrist, även om den inte är obligatorisk, säkerställer större säkerhet för myndighetens åtgärder i alla berörda enheters intresse.

När det gäller förfarandet för samarbete mellan myndigheterna i de olika medlemsstaterna, i linje med kommissionens synpunkter på utfärdandet av åtgärder mot en gränsöverskridande leverantör i den mening som avses i artikel 3 i e-handelsdirektivet, anses det dessutom lämpligt att i förordningen klargöra att alla meddelanden till myndigheterna i övriga medlemsstater och till kommissionen i samband med anmälan till den nationella behöriga myndigheten sker genom

informationssystemet för den inre marknaden för administrativt samarbete enligt förordning (EU) nr 1024/2012 (IMI-systemet).

Om den sanktionstillsyn som avses i artikel 12

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

En enhet föreslår att när de fall som omfattas av förordningen i fråga uppstår, ska administrativa sanktionsavgifter uttryckligen inte kunna åläggas, eftersom artikel 41 i den konsoliderade lagen inte ålägger några sanktioner för leverantörer av videodelningstjänster som är etablerade i en annan medlemsstat. Artikel 41.13 i den konsoliderade lagen bidrar också i detta avseende, enligt vilken ”*[i]om en leverantör av videodelningsplattformar som är etablerad i en annan medlemsstat överträder artiklarna 41 och 42 får myndigheten sända en lämplig rapport till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten.*” Kommissionen föreslår därför att artikel 12.1 i den aktuella förordningen stryks eller att det görs en särskild hänvisning till de bestämmelser i denna sanktionsförordning som är tillämpliga på den aktuella förordningen, eftersom myndigheten inte har någon sanktionsbefogenhet.

Myndighetens synpunkter

När det gäller begäran om strykning av hänvisningen till myndighetens förfarande om administrativa sanktioner och åtaganden, bör det noteras att den aktuella förordningen är en förfarandeförordning som inte inför nya och andra påföljder än bestämmelserna i primärlagstiftningen. I vilket fall som helst kvarstår möjligheten för myndigheten att gå vidare i enlighet med artikel 1.31 i lag 249/1997 om föreläggandet inte följs.

Om förordningens ikraftträdande

De berörda enheternas huvudsakliga synpunkter

En enhet föreslår att en tidsfrist från offentliggörandet av förordningen tills att den träder i kraft fastställs. Syftet med detta är att göra det möjligt för leverantörer av videodelningsplattformar att anpassa sig till bestämmelserna däri.

Myndighetens synpunkter

Genom att godkänna begäran, som myndigheten håller med om, även med tanke på de anpassningar som krävs för att säkerställa att beslut om avlägsnande av olagligt innehåll av leverantörer av videodelningsplattformar följs i tid, föreskriver myndigheten en tidsfrist på 30 dagar för förordningens ikraftträdande,

MED BEAKTANDE AV att det dessutom var lämpligt att komplettera den aktuella förordningen med det som har nämnts ovan med specifik hänvisning till förordning (EU) 2022/2065 (förordningen om digitala tjänster) och till informationssystemet för den inre marknaden för administrativt samarbete (IMI-systemet) samt för att göra vissa formella förtydliganden och ändringar för att öka rättssäkerheten vid genomförandet av det preliminära utredningsförfarandet och myndighetens förvaltning av rapporterna,

MED BEAKTANDE AV att det därför, mot bakgrund av de synpunkter som framförts i samband med det offentliga samrådet och Europeiska kommissionens synpunkter, är nödvändigt att ändra och komplettera det utkast till förordning som är föremål för samråd inom de gränser och av de skäl som anges ovan,

EFTER ATT HA HÖRT ordförandens rapport,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Enda artikeln

1. Förordningen om *genomförande av artikel 41.9 i lagstiftningsdekret nr 208 av den 8 november 2021 om program, användargenererade videor eller audiovisuell kommersiell kommunikation som riktar sig till den italienska allmänheten och som förmedlas av en videodelningsplattform vars leverantör är etablerad i en annan medlemsstat*, i enlighet med bilaga A till detta beslut som utgör en integrerad del av det, godkänns härmed.

Detta beslut kan överklagas inom 60 dagar från dess offentliggörande till den regionala förvaltningsdomstolen i Lazio.

Detta beslut offentliggörs på myndighetens webbplats och träder i kraft 30 dagar efter att det har offentliggjorts.

Rom den 22 november 2023

ORDFÖRANDE
Giacomo Lasorella

Bestyrkande av beslutets överensstämmelse
GENERALSEKRETERAREN
Giulietta Gamba

Bilaga A till beslut nr 298/23/CONS

FÖRORDNING OM GENOMFÖRANDE AV ARTIKEL 41.9 I LAGSTIFTNINGSDEKRET NR 208 AV DEN 8 NOVEMBER 2021 OM PROGRAM, ANVÄNDARGENERERADE VIDEOR ELLER AUDIOVISUELL KOMMERSIELL KOMMUNIKATION SOM RIKTAR SIG TILL DEN ITALIENSKA ALLMÄNHETEN OCH SOM FÖRMEDLAS AV EN VIDEODELNINGSPLATTFORM VARS LEVERANTÖR ÄR ETABLERAD I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

DEL I

Artikel 1

Definitioner

1. I denna förordning anges följande definitioner:
 - a) *TUSMA*: lagstiftningsdekret nr 208 av den 8 november 2021 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om den konsoliderade akten om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden”.
 - b) *lagstiftningsdekretet*: dekret nr 70 av den 9 april 2003 om genomförandet av direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden.
 - c) *tjänsteleverantör*: leverantören av informationssamhällets tjänster, eller den fysiska eller juridiska person eller icke-erkända sammanslutning som tillhandahåller någon av informationssamhällets tjänster, nämligen den tjänst som avses i artikel 1.1b i lag nr 317 av den 21 juni 1986, ändrad genom lagstiftningsdekret nr 223 av den 15 december 2017 och senare ändringar.
 - d) *videodelningsplattformstjänst*: en tjänst, enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där tjänstens huvudsyfte, dess särskiljbara avsnitt eller väsentliga funktion är att tillhandahålla program,

användargenererade videor eller båda, riktade till allmänheten, för vilka leverantören av videodelningsplattformen inte har något redaktionellt ansvar, i syfte att informera, underhålla eller utbilda via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 12 juli 2002 och vars organisation bestäms av leverantören av videodelningsplattformen, inbegripet med hjälp av automatiserade medel eller algoritmer, särskilt genom visning, märkning och sekvensering.

- e) *leverantör av videodelningsplattformar*: den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller en videodelningsplattformstjänst.
- f) *program*: en serie animerade bilder, oavsett om de har ljud eller inte, med undantag för så kallade *GIF-bilder*, som utgör ett enda element, oavsett varaktighet, inom en tidsplan eller katalog som upprättats av en leverantör av medietjänster, inklusive långfilmer, videoklipp, sportevenemang, situationskomedier (sitcoms), dokumentärer, barnprogram och originalfiktio.
- g) *användargenererad video*: en serie animerade bilder, oavsett om de har ljud eller inte, som utgör ett enda element, oavsett varaktighet, som skapats av en användare och laddats upp till en videodelningsplattform av samma eller någon annan användare.
- h) *audiovisuell kommersiell kommunikation*: bilder, med eller utan ljud, som är avsedda att direkt eller indirekt främja varor, tjänster eller bilder från en fysisk eller juridisk person som bedriver ekonomisk verksamhet, däribland tv-reklam, sponsring, TV-reklam, TV-shopping och produktplacering, som infogas eller åtföljs av ett användargenererat program eller video mot betalning eller annan ersättning eller för egenreklam.
- i) *konsument*: varje fysisk person som handlar för andra ändamål än sin kommersiella verksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrkesverksamhet.
- j) *användare*: den fysiska eller juridiska person som på en videodelningsplattform laddar upp det innehåll som avses i leden g) och h) i artikel 3.1 i TUSMA, det vill säga den fysiska person som tar del av det innehåll som är tillgängligt via en videodelningsplattform.
- k) *investerare*: icke-professionell kund eller icke-professionell investerare i enlighet med lagstiftningsdekret nr 58 av den 24 februari 1998 om den konsoliderade finanslagen, dvs. kunden eller investeraren som inte är professionell kund eller professionell investerare.

- l) *samordnare för digitala tjänster på etableringsorten*: samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där en förmedlande tjänsteleverantörs huvudsakliga verksamhetsställe är beläget eller där dess rättsliga företrädare är bosatt eller etablerad.
- m) *myndighet*: tillsynsmyndigheten för telekommunikationer.
- n) *kollektivt organ*: myndighetens råd.
- o) *direktorat och direktör*: myndighetens direktorat för digitala tjänster respektive direktören *pro-tempore* (tillfälligt).
- p) *kansli*: organisatorisk enhet på andra nivå.
- q) *nationell behörig myndighet*: den administrativa myndigheten eller samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där leverantören av en videodelningsplattform är etablerad eller anses vara etablerad och som är behörig att pröva de fall som omfattas av denna förordning.
- r) *person som är ansvarig för förfarandet*: den chef eller tjänsteman som, i enlighet med myndighetens organisation och verksamhet, har ansvaret för att utföra utredningsarbetet och alla andra uppgifter i samband med det förfarande som avses i dessa förordningar.
- s) *elektroniska kommunikationsnät*: nätverk enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018.
- t) *sanktionsförordning*: bilaga A till beslut nr 410/14/CONS, om procedurregler för administrativa sanktioner och åtaganden, senast ändrat och kompletterat genom beslut nr 697/20/CONS.
- u) *direktivet om audiovisuella medietjänster*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018.
- v) *förordningen om digitala tjänster*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster).

- w) *Erga*: gruppen av europeiska regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster, inrättad genom Europeiska kommissionens beslut C(2014) 462 av den 3 februari 2014.
- x) *samförståndsavtal*: det dokument som antogs av Erga den 3 december 2020 i syfte att upprätta en ram för samarbete och informationsutbyte mellan dess medlemmar i syfte att harmonisera tillämpningen av direktivet om audiovisuella medietjänster.
- y) *IMI-system*: informationssystemet för den inre marknaden för administrativt samarbete, som avses i förordning (EU) nr 1024/2012, är det system som för närvarande används för anmälningar enligt artikel 3 i e-handelsdirektivet.

KAPITEL I Tillämpningsområde

Artikel 2 *Allmänna principer*

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1, 2, 3, 4, 5 och 6 i artikel 41 i TUSMA reglerar denna förordning förfarandet för att genom beslut av myndigheten begränsa den fria rörligheten för program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en videodelningsplattform vars leverantör är etablerad i en annan medlemsstat och som riktar sig till den italienska allmänheten, i enlighet med kriterierna i artikel 3.
2. Myndigheten ska vidta de åtgärder som avses i punkt 1 om de
 - a) är nödvändiga för de ändamål som avses i artikel 4
 - och
 - b) står i proportion till dessa syften.

Artikel 3 *Subjektiva identifieringskriterier*

1. För att avgöra om ett program, en användargenererad video eller en audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en leverantör som är etablerad i en annan medlemsstat riktar sig till den italienska allmänheten måste minst ett av följande kriterier vara uppfyllt:

- a) användning till största delen av det italienska språket i programmet, användargenererad video eller audiovisuell kommersiell kommunikation som ska bedömas i förhållande till ljud, undertexter eller användning av det italienska teckenspråket,
- b) användning av det italienska språket inom videodelningsplattformen, som ska bedömas med hänsyn till förekomsten av textelement på italienska i användargränssnittet, samt tillgängligheten till den flerspråkiga funktion som omfattar det italienska språket,
- c) deltagande genom videodelningsplattformstjänsten, eller programmet, användargenererad video eller kommersiell kommunikation från ett betydande genomsnittligt antal enskilda månadsanvändare i Italien på grundval av uppgifter från organ med den högsta representationen av hela referenssektorn, även med tanke på multimediekonvergensprocesser, vars organisation också uppfyller principerna om opartiskhet, självständighet och oberoende,
- d) leverantören av videodelningsplattformar har erhållit intäkter som intjänats i Italien, även om de redovisas i redovisningen för företag baserade utomlands.

Artikel 4

Syftet med interventionen

1. I enlighet med artikel 41.7 och 41.8 i TUSMA får den fria rörligheten för program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en videodelningsplattform som avses i artikel 2.1 begränsas genom beslut av myndigheten för följande ändamål:

- a) skydd av minderåriga mot innehåll som kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling i enlighet med artikel 38.1 i TUSMA,
- b) kampen mot uppvigling till rasistiskt, sexuellt, religiöst eller etniskt hat och mot kränkningar av den mänskliga värdigheten,
- c) konsumentskydd, inbegripet skydd för investerare, i den mening som avses i TUSMA.

2. Vid tillämpning av föregående punkt ska myndigheten vidta följande åtgärder:

- a) omedelbart och direkt, i enlighet med första meningen i artikel 7.4, om det vid slutet av den förhandsundersökning som avses i artikel 5 föreligger en brådskande fråga i den mening som avses i artikel 5.4 i *lagstiftningsdekretet* avseende framväxten av fakta eller omständigheter som utgör en allvarlig, överhängande och irreparabel kränkning av användarnas rättigheter,

- b) i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10, i enlighet med bestämmelserna i andra meningen i artikel 7.4, i fall där det inte finns någon fråga om skyndsamhet i den mening som avses i föregående punkt a).

KAPITEL II

Förfarandet för antagande av begränsningsåtgärder

Artikel 5

Interventionsarrangemang och förhandsundersökningar

1. Direktoratet ska, på eget initiativ eller efter anmälan från parten, utföra nödvändiga kontroller för att kontrollera förekomsten av innehåll riktat till den italienska allmänheten som inte uppfyller de syften som anges i artikel 4.
2. Direktoratet samlar in alla nödvändiga delar, bland annat genom inspektioner, begäranden om information och handlingar, utfrågningar och rapporter.
3. För att utföra tillsynsverksamheten kan direktoratet använda sig av stöd från redaktionella radiosändningsgruppen, en del av finanspolisens specialteam varor och tjänster och avdelningen post- och telepolis inom den statliga civila poliskåren i enlighet med de samförståndsavtal som undertecknats med myndigheten.
4. Förhandsundersökningen ska slutföras, med undantag av särskilda och motiverade krav, inom 5 dagar från det att direktoratet har fått formell kännedom om fakta.

Artikel 6

Rapportering till myndigheten

1. Vem som helst får rapportera till myndigheten spridning av program, användargenererade videor och audiovisuell kommersiell kommunikation som förmedlas av en videodelningsplattform som avses i artikel 2.1, om den anser att innehållet strider mot de syften som anges i artikel 4.
2. Den begäran som avses i punkt 1 ska sändas med hjälp av och genom att fylla in i sin helhet, under påföljd av avvisande, den förlaga som finns tillgänglig på myndighetens webbplats, med särskilt angivande av:
 - a) den rapporterande personens personuppgifter: namn, efternamn och bostätssort eller namn, juridiskt ombud och säte när det gäller juridiska personer,
 - b) namnet på den berörda videodelningsplattformens leverantör,

- c) det innehåll som antas vara olagligt enligt denna förordning, med angivande av alla relevanta uppgifter för dess entydiga identifiering och, om möjligt, den person som laddade upp det på videodelningsplattformen,
 - d) eventuella ytterligare funktionella inslag i bedömningen av det rapporterade beteendet, kopior av rapporter som redan skickats till leverantören av videodelningstjänster och resultatet därav, samt en kopia av eventuell korrespondens mellan dem,
 - e) de skäl som motiverar begäran och det intresse som antas skadas av spridningen av innehållet.
3. Om rapporteringen inte innehåller de uppgifter som avses i punkt 2 ovan får direktoratet vid utövandet av sina befogenheter under alla omständigheter inleda undersökningen om villkoren för att anta den åtgärd som avses i artikel 9 förefaller vara uppfyllda på grundval av en sammanfattande granskning av den mottagna dokumentationen.
4. Förfaranden får inte inledas vid myndigheten om ett förfarande för samma sak och mellan samma parter pågår vid den rättsliga myndigheten.
5. De mottagna rapporterna får grupperas i förhållande till ämnet, det skadade intresset eller den berörda plattformen och behandlas gemensamt. I detta fall ska den tidsfrist som avses i artikel 5.4 börja från mottagandet av den sista rapporten.

Artikel 7

Resultatet av förhandsundersökningen

1. Direktoratet ska inom den period som avses i artikel 5.4 administrativt arkivera ansökningar som:
- a) inte kan tas upp till prövning på grund av bristande efterlevnad av kraven i artikel 6.2 eller på grund av brist på väsentlig information,
 - b) inte kan tas upp till prövning i enlighet med artikel 6.4 eller för upphörande av den påstådda överträdelsen,
 - c) inte kan tas upp till prövning eftersom de inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde,
 - d) är uppenbart ogrundade eftersom det är uppenbart att det saknas de faktiska och rättsliga förutsättningar som kan utgöra en överträdelse, bland annat när det gäller myndighetens befogenheter.
2. Direktoratet ska underrätta sökanden om den ärendehantering som gjorts i enlighet med punkt 1, leden a), b), c) och d).
3. Var tredje månad informerar direktoratet det kollektiva organet om de förfaranden

som inletts eller avslutats.

4. Direktören ska, efter att ha erhållit ett förslag från den behöriga myndigheten med en exakt återgivning av sakförhållandena och bedömningen av om det föreligger en brådskande fråga i den mening som avses i artikel 4.2 a, med undantag av bestämmelserna i punkt 1, inleda det förfarande som avses i artikel 8.1 inom den tidsfrist som avses i artikel 5.4. Om direktören inte anser att det föreligger en brådskande fråga i den mening som avses i artikel 4.2a och under förutsättning att han eller hon inte beslutar om arkivering i enlighet med punkt 1 ska direktören vända sig inom samma tidsfrist som avses i artikel 5.4 översända resultaten av förhandsundersökningen till det kollektiva organet för de därpå följande beslut som avses i artikel 10.1.

Artikel 8

Undersökningsförfarande inför direktoratet

1. Direktoratet ska meddela leverantören av videodelningsplattform att förfarandet har inletts vid kontaktpunkten för Italien, där så anges, även enligt artikel 12 i förordningen om digitala tjänster, eller vid dess säte. Förfarandet ska avslutas inom 15 dagar från och med anmälan, med undantag för ett eventuellt tillfälligt upphävande, som inte överstiger 15 dagar, för genomförandet av särskilda och motiverade fördjupade undersökningar.
2. Meddelandet om inledande av förfarandet ska innehålla en identifiering av programmet, den användargenererade videon eller den audiovisuella kommersiella kommunikationen som påstås strida mot de intressen och syften som avses i artikel 4, en sammanfattning av fakta och resultatet av de genomförda undersökningarna, en uppgift om behörig myndighet och den person som ansvarar för förfarandet samt tidsfristen för att inkomma med svaromål och för att avsluta det förfarande som inleds från och med underrättelsen.
3. Med samma meddelande som avses i punkt 1 ska direktoratet informera leverantören av videodelningsplattformen om att han/hon kan spontant anpassa sig till begäran inom 5 dagar från underrättelsen om det inledande förfarandet, genom att informera direktoratet, som ska administrativt arkivera förfarandet.
4. Med undantag för sådana spontana anpassningar som avses i punkt 3 ska direktoratet när undersökningens slutförts översända handlingarna till det kollektiva organet och lägga fram ett förslag till arkivering eller antagande av de åtgärder som avses i artikel 41.7 i TUSMA.
5. Om sökanden under förfarandets gång hänvisar till den rättsliga myndigheten för samma situation ska han/hon omedelbart underrätta direktoratet om detta. I detta fall ska direktören se till att ansökan arkiveras administrativt.

Artikel 9

Slutliga åtgärder

1. Det kollektiva organet ska avsluta förfarandet om det anser att villkoren i artikel 2.2 inte är uppfyllda.
2. Om villkoren i artikel 2.2 är uppfyllda ska det kollektiva organet beordra leverantören av videodelningsplattformar att vidta alla åtgärder, inbegripet avlägsnande, som skulle hindra den italienska allmänheten från att få tillgång till innehåll som anses strida mot de syften som anges i artikel 4.
3. Det föreläggande som avses i punkt 2 ska innehålla tydlig information som gör det möjligt för leverantören av videodelningsplattformen att identifiera och lokalisera det olagliga innehållet i fråga, till exempel en eller flera exakta webbadresser och, vid behov, ytterligare information, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.2 a) iv) i förordningen om digitala tjänster och ska överföras i enlighet med de uppgifter som avses i artikel 9.2 c) i förordningen om digitala tjänster.
4. Ordern ska verkställas omgående och i vilket fall som helst inom 3 dagar från underrättelsen.
5. De åtgärder som avses i punkt 2 ska meddelas snarast möjligt och under alla omständigheter senast tre dagar efter anmälan till Europeiska kommissionen och den behöriga administrativa myndigheten i den medlemsstat där leverantören är etablerad eller anses vara etablerad, tillsammans med brådskande frågor, såväl som till alla samordnare av digitala tjänster enligt artikel 9.4 i förordningen om digitala tjänster.

KAPITEL III

Rapporteringsförfarandet till den nationella behöriga myndigheten

Artikel 10

Rapportering till den nationella behöriga myndigheten

1. Det kollektiva organet ska, efter att ha granskat handlingarna och bedömt den rapport som lämnats in i enlighet med andra meningen i artikel 7.4, om det inte

anser att villkoren för arkivering är uppfyllda eller, i brådskande fall, för att inleda förfarandet enligt artikel 8, besluta om omedelbart översändande av handlingarna till den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där leverantören är etablerad eller anses vara etablerad, vilket inleder de relevanta förfarandena för samarbete mellan medlemsstaterna genom IMI-systemet, även genom att använda relevanta uppgifter från samförståndsavtalet.

2. Om inget meddelande har mottagits från den nationella behöriga myndigheten inom sju dagar efter översändandet av de handlingar som avses i punkt 1, eller inom den andra tidsfrist som föreskrivs i de relevanta samarbetsförfarandena, ska direktoratet informera det kollektiva organet och beordra att förfarandet inleds i enlighet med artikel 8.
3. Om den nationella behöriga myndigheten har vidarebefordrat åtgärden som antagits inom tidsfristen i punkt 2, ska direktoratet utvärdera dess lämplighet och utarbeta en specifik rapport som översänds till det kollektiva organet inom 7 dagar, som bekräftar eller beslutar att förfarandet ska inledas, vars slutliga rättsakt, om den består av en order i den mening som avses i artikel 9.2, ska meddelas Europeiska kommissionen och den nationella behöriga myndigheten genom IMI-systemet innan den antas.

DEL II

Slutbestämmelser

Artikel 11

Tidsgränser

1. Vid beräkningen av de tidsfrister som avses i denna förordning ska endast arbetsdagar beaktas.
2. Om det är nödvändigt att begära information ska tidsfristerna tillfälligt pausas från och med dagen för det utgående protokollet till det inkommande protokollet och under alla omständigheter under en period på högst 10 dagar.

Artikel 12

Remissregler

1. För vad som inte uttryckligen föreskrivs i dessa förordningar ska sanktionsförordningen tillämpas.
2. De andra samordnarnas befogenhet att anta beslut i enlighet med artikel 9.4 i förordningen om digitala tjänster påverkas inte.

AUTORITÀ PER LETEN FÖR
GARANZIE NELLE ON
COMUNICAZIONI

Artikel 13 *Översynsklausul*

1. Myndigheten förbehåller sig rätten att se över denna förordning inom två år efter dess ikraftträdande på grundval av erfarenheterna från dess genomförande.